

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: AHP Manufacturing BV

Pârât: Bureau voor de Industriële Eigendom, cunoscut de asemenea sub denumirea Octrooicentrum Nederland

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul (CEE) nr. 1768/92 al Consiliului din 18 iunie 1992 privind instituirea unui certificat suplimentar de protecție pentru medicamente ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat, și în special articolul 3 primul paragraf litera (c) din acesta, se opune eliberării unui certificat titularului unui brevet de bază pentru un produs în privința căruia, la data depunerii cererii de certificat, unul sau mai multe certificate fuseseră deja eliberate unuia sau mai multor titulari ai unuia sau mai multor alte brevete de bază?
- 2) Răspunsul la întrebarea 1 este diferit dacă se ține seama de Regulamentul (CE) nr. 1610/96 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 1996 privind crearea unui certificat suplimentar de protecție pentru produsele fitosanitare ⁽²⁾, astfel cum a fost modificat, și în special de considerentul (17) al acestuia și de articolul 3 alineatul (2) teza a doua din acesta?
- 3) Prezintă importanță, pentru răspunsurile la întrebările anterioare, faptul că ultima cerere depusă, precum cererea sau cererile anterioare, este depusă în cadrul termenului prevăzut la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1768/92 sau al celui prevăzut la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1768/92?
- 4) Prezintă importanță, pentru răspunsurile la întrebările anterioare, faptul că durata protecției conferite prin certificat potrivit articolului 13 din Regulamentul (CEE) nr. 1768/92 expiră simultan sau ulterior celei conferite prin unul sau mai multe certificate deja eliberate pentru produsul în cauză?
- 5) Prezintă importanță, pentru răspunsurile la întrebările anterioare, faptul că Regulamentul (CEE) nr. 1768/92 nu prevede termenul în care autoritatea competentă potrivit articolului 9 alineatul (1) din regulamentul trebuie să soluționeze cererea de certificat și să elibereze în final un certificat, fapt care face ca diferențele în ceea ce privește celeritatea cu care autoritățile competente ale statelor membre soluționează cererile să poată determina diferențe între acestea în ceea ce privește posibilitatea eliberării unui certificat?

⁽¹⁾ JO 1992, L 182, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 11, p. 130.
⁽²⁾ JO 1996, L 198, p. 30, Ediție specială, 03/vol. 19, p. 160.

Recurs introdus la 5 noiembrie 2007 de Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 28 august 2007 în cauza T-46/06, Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-483/07 P)

(2008/C 8/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (reprezentant: K. Bott, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

1. Anularea ordonanței Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene, (Camera a doua) din 28 august 2007;
2. declararea nulității deciziei intimăte de a rezerva domeniul „galileo.eu”;
3. obligarea intimăte la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs și procedurii în fața Tribunalului de Primă Instanță;
4. în subsidiar față de concluziile 2 și 3, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și obligarea intimăte la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, recurenta susține încălcarea dreptului comunitar (articolul 58 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție), și anume a articolului 230 al patrulea paragraf CE. În opinia recurente, Tribunalul de Primă Instanță a săvârșit o astfel de încălcare a dreptului în măsura în care a respins acțiunea acesteia ca inadmisibilă cu motivarea că decizia atacată a intimăte de a rezerva pentru sine domeniul „galileo.eu” nu o „privește în mod individual” pe recurentă. Aceasta din urmă consideră că decizia Comisiei de a rezerva domeniul „galileo.eu” pentru sine o privește în mod individual în sensul jurisprudenței Curții, ca urmare a drepturilor care îi revin cu privire la marca verbală germană Galileo, a poziției juridice pe care o are în procedura de înregistrare în temeiul Regulamentului nr. 874/2004 al Comisiei, precum și a faptului că domeniul „galileo.eu” reprezintă un bun economic care poate fi comercializat și poate fi atribuit numai o singură dată.